

Este de două ori în săptămâna: Joi și Duminică; era cându-se prețind importante materialelor, și este de trei sau de patru ori în săptămâna.

Pretul de prenumeratii
pentru Austria:

pe anu intregu	8 fl. v. a.
dumetate de anu	4 " "
patru	2 " "
pentru România și strainetate:	
anu intregu	12 fl.
dumetate de anu	6 " "

Invitare de prenumeratii
pentru

ALBINA.

Cu 1 iulie s. v., incepându-se alu II. se-mestrul alu anului curint, deschidemul prenumeratii nouă.

Condițiile se vedu în fruntea foii.

Pesta, 20 cires. / 2 cupt. 1870.

Romanii din Bucovina nu facu erasi mangaiere prin contielegerea ce domnesce între densii; și ne amplu de bucuria prin inteléptă portarea loru în cauza nostra națională și biserică.

Dămu mai la vale reportulu despre meetingulu din Cernăuti, de care insisi contrarii nostri vorbesc numai cu respectu.

Nu negă contrarii că n'ar fi fostu cu mîiele participantii meetingului, dar ii dore că s'au infatisiatu și acei romani pe cari nisice guverne nefavorită si o ierarchia antinatională i-au facutu se-si uite limb'a romana, schimbând-o cu rusescă. Contrarii ar fi voitul ca acestia se se tienă de romani, dar se tienă de romani; căci desăi ni-au uitatu limb'a, totuși n'a adormit uintr'insii conscientia națională romană. De-lu intrebi că ce e? Elu ti respunde rusescă că e romanu; si-o afirma si-si aperă naționalitatea. Dintre acestia unul mergește de senatore la Viena, si imprimandu-lu repausatul metropolitului ruțen Litwinowicz cu cuvintele: „Dta esti rusu, că nu scii romanesce“: i respunse: „Nu, Santă Ta, io sum romanu.“

Gouvernele, cari cérca a desnationaliză, potu inveti de aci cătu e de tare conscientia națională, cum ea se manifestează si se afirma de nou chiar si atunci candu guvernele credu că au invinsu dejă, stergendu chiar limb'a.

Onore Voa, frati in Bucovina, fi din socii de arme ai lui Stefanu celu Mare, care paladiu fu creștinătatei si re-mase idealu luptacilor pentru cause drepte. Vi multiamimă că nu ne lasăti fora mangaiere in dile de durere, fără incuragiare in luptă pentru existenția. Vi multiamimă! —

Alaltaieri joi se incepă in dieta desbaterei proiectului de lege in cauza municipiilor. Sunt inscrisi la vorba peste 100 de insi. Dintre romani s'au inscris dd. Mocioni, Borlea si Babesiu. Totuși astăzi sambata vorbă dlu Ales. Mocioni, cam 1 1/2 óra, ascultat cu multă atenție și de unguri, storcendu aplause de la cei ce mai consentiescu cu pretensiile libertăței. Clubul naționalu a otăritu și combatte proiectul regimului pe basă democratice si a naționalităței, dar a nu se alătură necondiționat la nici unu proiectu de alu stangei, căci nici unul nu tiene socotă de interesulu adeveratul alu poporului, de votulu universalu. —

Tiarul Rusiei va petrece in Varsavia. Din partea austriaca merge acolo archiducele Albrecht de-i duce o scrioare autografa a Imperatului. De la astă intențire se spăra o imbunătățirea relațiilor între Russi și Austro-Ungaria, cari se cam încordasarea de candu cu brosuriile lui Fadejew. —

In corpulu legalativu alu Franciei, desbatendu-se bugetul militiei, ministrul de resbelu aretă reducerea armatei cu 10.000 de capete, dar că mai multu nu pote, le óra ce Francia nu e statu neutralu ci are o role in Europa. Ministrul Ollivier accentuă plebiscitulu ca re fece o cadere de Sadowa contrarilor Franciei, inse a mai reduce armat'a ar însemnată desconsiderare relațiile externe. Nici betranul deputat Thiers nu vră reducere, căci desăi totuște statele au dorintia de pace, nu sufere inse indoiela că pre langa dorintă loru mai este si convingerea despre poterea armata a Franciei, si astă sustine pacea in Europa.

pare, că si de alegerea de Vladica după moarte a acestuia de acum.

Caletori'a de aici si pana la Cernăuti e mare si cu cheltuiela; dara eu totu m'am cumpăratu a pleca intr'acolă, pentru că vedeam, că preotul nostru dice un'a, era dlu capitán Cochranoschi dice alt'a; eu nu me puteam desbate de capu, ce am se credu si pe cine se lucrează; atât'a intelegeam, că trebuie se fia o trăba mare, decă dice unul un'a si altul alt'a. De aceea am plecatu in scirea si numele Domnului. Si, Dómne ce am vediutu si ce am auditu acolă? ;

Decă s'au inceputu cuventarile, cum am disu mai nainte, a vorbitu mai antai dlu George Hormusachi, unu frate bunu alu dlu Eudoxie Hormuzachi, care e deputatul nostru. Domnul Sa a vorbitu tare frumosu si ni-a spusu, că nemții, adeca ministrui nu voiesc se ni lase ca se ni punem la cale, noi singuri, trebile noastre bisericesc, cum cere legea imperatului, si că multi omeni investiti de legea noastră si batu capulu acum de 20 de ani de dile, ca se ni scăda acătre de dreptate. Eu de astă am mirat, adeca că cum se nu vrea ministrul se ni deie dreptate decă orânduiesc imperatului. Dupa Domnul lui a vorbitu totu aceea dura in limb'a rusescă, unu preotul tineru, si se vede că vorbiște bine, pentru că rusii tare ilu ascultă si diceau: „óre tac?“

Apoi după ce a vorbitu era dlu Hormuzachi, a cuventat unu preotu, dice că de la Ce-

Infalibilitatea Papei.

(Continuare.)

III. Cu privire la morală religioasă. Din acestu punct de privire se trăta mai multu infalibilitatea prin diariile straine; si se trăta de a menunțu, în cătu noă aci ni ajunge se reproducem numai parerile loru cătu mai pe scurtu.

Ce numimă de comună morală religioasă? Credintă cu faptele bune.

Sunt dura duoi faptori, impreunati forte, de nu se mai potu desbină, — căci credintă, fără de fapte bune, nu ajunge spre mantuire; era indemnul la fapte bune se nasce numai din credintă. (Sunt putieni filosofii cari practica fapte bune pentru singurul cuventu că sunt bune; mascele cele mari ale omenimii, le practica numai din credintă, si numai prin credintă le poti indemnă).

Din legătură strinsă intre acești duoi faptori, urmăză naturalmente că cine lovesc pre unul, sguduie totodata si pre celălaltu.

Si ce face infalibilitatea? lovesc in credintă, prin urmare esserse influenția daunăsă a suprăa moralei.

Cumca infalibilitatea lovesc in credintă, e dovăda chiara că, de candu se trătează despre densă, nici macar unu creștin mirénu nu s'a pronunciatu pentru, ci numai in contră ei; in contra se dechiară tocmai si renunțul capu alu clericalilor din Francia, contele Montalembert, ce repausă de curundu, — retacendu că insusi in conciliu o partita considerabila de creștini preoti se opune acestei dogme.

De ce trăba se fie dura acăsta dogma nouă, decă credinciosii, pentru cari e menita, nu vor s'o crede?!

Ce vor face acești credinciosi, după ce se vor senti că au devenit străini in biserică loru?

„Vor trece la alta biserică,“ — acesă ește respunsul in momintele prime, dar după o judecătă mai serioză s'a află că astăzi, in Europa cultă, trecearea de la o religie la altă, nu mai este indatinată, din cauza că nu e nici

Prenumeratii se facu la toti dd. corespondinti ai nostri, si de-adreptul la Redacțione Alta-Postgasă Nr. I, unde sunt a se adresă si corespondintele, ce privesc Redacționea, administratiunea seu speditură; cate vor fi nefrancate, nu se vor primi; era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anunțe si alte comunicatii de interes privat — se respunde cate 7 cr. de linia; repetările se facu cu pretiu scăditu. Pretul timbrului cate 80 cr. pent. una data se antcipă.

ună religiune ce se contine veri unu elementu cuceritoriu (in cătu conștiințele se potu cucerii) si in astă privinția se influențează a suprăa celei romano-catolice.

A nume sunt in Europa două state mari, in cari esistă, pe langa biserică catolică, anca căte o biserică cu numerosi credinciosi, si deci acolo s'ar putea observa mai bine, de către urmarea naturală a dogmei de infalibilitate va fi: inaugurarea unei epoci de schimbarea religiunii. Aceste două state sunt: Prusia si Anglia.

In Prusia, langa biserică catolică, esiste si cea protestanta, cu aderanti numerosi. A ne acceptă acum ca catolicii se trăca la protestanti, este a desconsideră cercustantă că insisi protestanți sunt nemultiamici cu celea ce se petrecu acum in biserică loru, din cauza că guvernul prusesc se păre amestecă, si o face acăstă in modu absolutisticu. De reul acestă, bisericei protestante in Germania i lipsesc nu numai influență cuceritoare, dar chiar si cea atragătoare.

In Anglia, biserică catolică e nedreptatita de lungu timpu in favorul bisericei anglicane. Portiunea de dreptate, ce li s'a recunoscutu catolicilor anu, nici ii multiamese deplinu, nici a fostu in stare a sterge impresiunile nedreptatirilor. Cu nedreptatirea, spiritele de regula se irita, dar nu se cuceresc. Iritate, ele striga resbunare, dar nu amicitia seu aliantă. — Adeverat că o foia italiana insirase de unadi numele unor preoti catolici, cari, in spaima de dogmă infalibilitatei, trecu la biserică anglicana. Ni se pare inse că Santele Loru vor fi avutu ochii la beneficile eclesiastice, era infalibilitatea li-a facutu numai unu servitu de pretestu; căci decă intr'adeveru li eră o cauza de conștiință, ei n'ar fi trecutu mai nainte d'a se prochiamă acăsta dogma, si a buna séma nu treceau tocmai atunci candu erau putine auspicie d'a se prochiamă. Ori cum se fie, astă trecere e casu de totu singulariu, si de aceea nu-lu potem adopta de regula.

FOISIORA.

Recugetari politice,
ale unui tineru din Bucovina.

Amu fostu si eu la adunarea cea mare din Cernăuti; dicu mare, pentru că sociu, că au fostu acolă mai bine de 3000 de omeni de legea nostra. Dara nu sciu, cum se incepu, ca se fia bine. De aceea me rogu de iertare, decă nu oiu nimeri tocmai cum se cade si cum pote povestii omulu cu mai multă carte de cătu mine.

Decă s'a sfarsit s. liturgia in monastirea Vladichii, (asia dicemu noi episcopului) am esită de ne am dusu cu oții in gradină imperială; acolă intr'una casa mare, decă am intrat, s'au inceputu cuventarile. Tare mi-a fostu a minte se vedu, cine ne punea mai bine la cale, dlu capitán Cochranoschi ori preotul nostru. Dlu capitán Cochranoschi dicea, că acolă in Cernăuti avea se fia vorba numai de o trăba imperială, era preotul nostru dicea, că acolă are se se puna la cale o trăba de a nostra biserică si că trebuie se fia de fată si tierani.

Eu nu intelegeam bine trăba aceea, macar că preotul nostru ni spunea, că arc se se vorbește de avarea nostra biserică, adeca de fondosulu relegie, de scările noastre, si mi-se

horu de langa Cernăuti; acelă ni-a spusu, că tōte legile din tiéra nu sunt asiă de apesate si de necajite, ca cum e legea nostra; a disu că si de jidani e mai bine aici in tiéra de cătu de noi; si totu dicea, că ni trebuie numai de cătu autonomia biserică, ca se fia bine si de noi.

Dlu Sbiera ni-a deschis ochii, că ce e fondosulu relegie, de unde se trage elu si cine l'a facutu. Elu ni-a spusu, că creștinii in vremile de demultu daruiau la biserici nu numai bani si odora, dara si mosii: Asie au daruitu mosii Alesandru celu bunu, Stefanu celu mare si alti voevodii din Moldova la monastiri, si a nume la monastirele ce le-a fostu facutu ei singuri. Si aici in tiéra era multe monastiri, candu s'a lipit ea de imperat'ia astă nemțiesca. Imperatul de pe atunci a disfășurat tōte monastirele pana la trei, care au mai ramas, adeca Putna, facuta de Stefanu celu mare, Sucevița, ce a radicat' Ierimia Movila, si Dragomirna, ce a zidit' Anastasiu Crimea. Mosiele, ce le avea monastirele acestea si mosiele celor' lati monastiri, ce le-a desfășurat imperatul, apoi si mosiele episcopiei din Radăuți ce le-a fostu daruitu Alesandru celu bunu, a poruncit imperatul, ca diregatorii lui se le iee de la calugari si se le chivernășea ei. Diregatorii ori că au lucratu mosiele singuri, ori că le-au nămitu pe ani, dura banii castigati de pe mosii i-au pusu intr'o lada deosebita, si acea lada si mosiele monastiresc, a disu dlu Sbiera, că se chiama acum fondosulu relegie. Acum am vediutu,

cătu de bine mi-a prinsu, că am citit istoria moldovenăsca, ce am fostu gasit' la mosiu-meu pe politia de totu colbăita; pentru că, de către n'asuu fi citit' o, n'asuu fi sciutu, de ce-i dicu buna óra Voievodului Stefanu inca si mare, si n'asuu fi sciutu, că elu a facutu monastirea Putna, si apoi inca n'asuu fi sciutu, că la ce vră se se adune atât'a lume la monastirea Putna in diu'a hramului ei la Santa-Maria-mare, cum mi-a spusu preotul nostru. De aceea si acum dicu, că e tare bine decă omulu citește ceva; că căte odata totu i-prinde bine.

Dupa dlu Sbiera a vorbitu unu preotu in limb'a rusescă. Pentru că nu-lu intelegeam si pentru că erau tare asudati, am esită afara se me recorescu. Candu m'am intorsu inapoi, mi-a spusu totu acelu domn, ce-mi talmacise cuventarea preotului lui tineru, că in limb'a rusescă nu s'a disu alta, de cătu că s'a poftorit u ceea ce vorbisera ceia lalti domni de mai nainte.

A cuventat unu preotu si mai betranu, dara a grăbitu mai multu in limb'a nemțiesca si nu l'am priceputu. A datu Ddieu, că tocmai aici a sfarsit de grăbitu s'a apropiat de mine unu preotul de totu tineru; astă am spusu, că preotul acel' a dovedit din scrisori imperialesci, că fondosulu relegie este avereua nostra drăptă, si că n'au trăba la densulu nemții. Atunci am disu, bine ar fi, că pe multe locuri n'avem biserici cum se cade, n'avem case pentru preot, si noi ni le-am face, decă am avé fondosulu la mana.

Unică religiune, care astăzi în Europa poate pune în o miscare mare pe toti credinciosii sai, de la capetele cele mai vîlalte și luminate până la ultimul parochianu, este religiunea romanilor, de cîndu cu Statutul Organic. Aceasta miscare conține unu embriu alu fitorului elementu cuceritoriu. Există si-a manifestat' că reculese rapede acesta biserica, de unde era de totu destramata; si cu atât' elu avu o activitate internă. Că are se devina elementu cuceritoriu, spre a lucra si in afara, pre langa sine, — spre aceasta luam de marturia pre toti cei de alta biserica, cari staruesc se aiba si densii unu asemene statutu, ca se nu remana inderetru. Nu si-ar bate capulu a nu remané inderetru, déca n'ar prevede că vor se devina cuceriti. Se prevedea elementul cuceritoriu.

Inse in statele de cultura ale Europei, biserica romana or. nu esiste mai defelui, si e anca mai putinu cunoscuta, deci nu se poate imbiu acelor crestini cari, nemultiamiti de biserica rom. catolica, nu vor se primesca nici cea protestanta, anglicana etc.

Dar in lume, precum nici o faptă nu se poate nasce, fora se fie avutu caușa, — totu asiā, odata nascuta, nici o faptă nu se poate remané fora de urmari (efecte); efectul apoi devine si elu caușa pentru ca se continue mai departe cațen'a evinemintelor.

Ei bine, are se fie faptă nemultiamirea romano-catolicilor cu biserica loru de caușa infalibilitatei, deci ce va fi urmarea acestei nemultiamiri, déca credinciosii — precum vedjuram — nu vor se tréca la alta biserica?

Urmarea va fi *indifferentismul* fatia cu ori ce biserica: indiferenti, căci totu li vor fi straine de convingerea si pricepera loru.

Déca indifferentismulu, fratele ateismului, va ocupă unu locu alu moralei religiunarie, avemu se ne acceptămu (cum e lesne de prevediutu) la o desmoralizare inspaimantatoră, — tristu efectu alu dogmei de infalibilitate!

Candu socotim indiferentismulu de urmare infalibilitatei, facem pre moderatulu, căci sunt unii cari, cam sfortianu si prevederea, anuncia o decadintia generala a demnitati omenesci.

Acestia adeca facu socot'a astu-feliu: Déca dogm'a de infalibilitate, odata prochiamata, va intimpna o desaprobarare generala, se sgudue din temelii o biserica mare si cu ea o buna parte a omenimei, si urmăza destramare completa morală;

éra déca dogm'a, desí nu primita cu placere, se va poté totusi incubă mancar in generatiunea venitória, scintin-

du-i priceperea de acum prin instrucțiune, atunci infalibilitatea va deveni o aurola pentru Pap'a, la carea vor lacomă si monarchia. Se va intemplă casă cu titlu: „Din gratia lui Ddieu“, carele findește eufonicu odata, „ilu primira de la rondu autocrat' cei mari pana la despotii cei micuti. Asia cu infalibilitatea; dupa Pap'a, o vor lacomă monarchii, guvernele, apoi comandanții cutarei armate desi batute, si asia mai departe. Omenirea, spre rusinea demnitatei sale, va crede precum arăta istoria că au credut si alte absurditati. Că acesta e mersulu bietei omenirii, vedesce cercu stantia că astăzi mai pretotindenii se inaugurează o reactiune fora de rusine.

Casulu antai intr'atât'a e esagerat, in cătu biserica nu se sgudue tocmai din temelii. Cei mai multi credinciosi ai bisericei rom. cat., nu sciu cetei si scrie, nu intielegu ce va se dica infalibilitatea, crede totu ce-i spune preotulu, si asia pentru ei cu o dogma mai multu său mai putinu — e totu atât'a!

Casulu alu doile, bine că nu credem cumca se va adeveri, merita totusi consideratiune fapt'a positiva la carea provoca, că adeca infalibilitatea se potrivesc tocmai acum candu se inaugurează reactiunea.

Tragemu mai mare sperantia in mersulu si invingerea culturei, de cătu se ne acceptămu a avé guverne infalibile, inse nu se poate negă că reactiunea n'ar tienti intr'acolo prin portarea ei. Asia buna ora unu exemplu ce nu ne abate de la obiectu: Proiectul de lege pentru organizarea municipielor, ce tocmai acum se desbate in dieta, intrunesce in man'a comitelui supremu atâta poteri, si anca fora de responsabilitatea necesaria, in cătu e absolutu cu nepotintia se fuitiuneze bine déca nu va fi si infalibilu. — Omulu căreacă ceea ce i-e de lipsa. Convingendu-se guvernului că comitele supremu are lipsa de infalibilitate, va cercă se i-o castige cumva.

Deci pentru morală ar fi de dorit ca Pap'a se se lase de infalibilitatea ce vor se i-o octroieze jesuitii.

(Va urmă)

De la Diet'a Ungariei.

Siedint'a casei represent. din 28 Iuniu.

Din siedint'a scurta de astăzi avemu putin de insemnat. Proiectul de lege pentru creditulu ulterior a ministrului de investimenti s'a primitu.

Contractul intarit prin articululu de lege VIII. 1868, referitor la edificarea partei Oradea-Mare-Essegg a drumului de feru Al-fold-Fiame, se modifia asiā, ca linia Segedin-Ciaba se se predee comerçului in timpul sta-

bilitu, inse in două parti, adeca impartit in drumul de feru Segedin-Hodmező-Vásárhely si in Hodmező-Vasarhely-Ciaba.

Concessionarilor se garantă pre mila unu venit curat de 20.000 f. in argintu.

Proiectul primesc totu neci vre-o observare, către a treia definitiva se pun la ordinea dilei a siedintiei viitorie.

Incheierea siedintiei la 11 ore.

Siedint'a casei represent. din 30 Iuniu.

Dupa mai multe interpelari si respunsuri la acelea, casă trece la ordinea dilei, a careia obiectu e celu mai momentosu dintre toate ce s'a desbatutu pan' acum: desbaterea generală a proiectului de lege referitor la organizarea municipielor.

Pentru vorbita, dintra romani sunt insinuati: dăii Alesandru Mocioni, Sigismund Borlea si Babesiu.

Mai antau vorbesce K. Tisza, conducătoriul partidei din stanga.

Densulu incepe cu o polemică contra vorbirei de alalta-ieri a compartinului seu G. Elekes, in care densulu s'a nisuitu a-si motivă proiectul, dice adeca că desbaterea legii municipali se se amene, inse nu dia caușa ca „se se manifeste opiniunea publică“ ci pentru a ea, ca si pamentul sasescu se se organizează d'odata cu legea municipala. Apoi combate prin B. Perczel, referintele comisiunii centrale care se opintea a motivă proiectul de lege recomandat de comisiunea acăstă asiā cum l'a adus regimulu, numai cu unele modificări stilistice. Perczel a disu adeca că in urmă relatiunilor estraordinarie a tierii, spiritul defensivei, care e tintitu a aperă drepturile sustătorie, si cele perdate a le recuperi, se desvăluă in töte partile si ingreunădă forte introducerea innoirilor oportune. Tisza din contra i dice că la noi, tendintă a aperă töte drepturile, nu s'a desvoltat intr'atât'a cum dice Perczel, că i-diet'a la — impecare cu Austria a dovedit, cătu de usioru pote abdice de drepturile vechi. Dupa mai multe excursiuni polemice dovedesc Tisza, că proiectul de lege ministerialu nu corespunde cu sistem'a reprezentativă. — Arăta apoi cătu de aferu va fi nimbulu poterii regimului de acuma, si ce influența va avé la alegerile parlamentare. Admonediu casă se bage bine de séma ce lucra; casă a facutu mai multe legi necorespondioare lipselor tierii, atât de pericolosă inse ca cea de facia, — neci un'a. Suprimarea ce va aduce cu sine legea acăstă, ne lovesce pre toti; noi inse, cari facem legea, vom fi indoitii lovit. Nu pote primi proiectul ministerialu.

Mai vorbesce G. Elekes, tienendu-se totu de ce a vorbitu in siedint'a trecuta, — si E. László ér contra primirii proiectului.

Ministrul internalor. Paulu Rajner, creatoriul reului, se ostenește a-si aperă fetul seu fatalu pentru töta tieră. Densulu e atât de orbitu de splendore poterii, incătu neci nu e suprinsu, candu aude, că guvernul tientesc

la centralisatiune, la ce si resuna hohotele cele mai batjocoritòrie. Elu din contra cugetă că comitatele dobendescu anca mai mare sféra de activitate prin legea nouă; asemnandu acăstă lege cu legile municipale din straine.

Proiectul primește totu neci vre-o observare, către a treia definitiva se pun la ordinea dilei a siedintiei viitorie.

Incheierea siedintiei la 11 ore.

Siedint'a casei represent. din 30 Iuniu.

Dupa mai multe interpelari si respunsuri la acelea, casă trece la ordinea dilei, a careia obiectu e celu mai momentosu dintre toate ce s'a desbatutu pan' acum: desbaterea generală a proiectului de lege referitor la organizarea municipielor.

Pentru vorbita, dintra romani sunt insinuati: dăii Alesandru Mocioni, Sigismund Borlea si Babesiu.

Mai antau vorbesce K. Tisza, conducătoriul partidei din stanga.

Densulu incepe cu o polemică contra vorbirei de alalta-ieri a compartinului seu G. Elekes, in care densulu s'a nisuitu a-si motivă proiectul, dice adeca că desbaterea legii municipali se se amene, inse nu dia caușa ca „se se manifeste opiniunea publică“ ci pentru a ea, ca si pamentul sasescu se se organizează d'odata cu legea municipala. Apoi combate prin B. Perczel, referintele comisiunii centrale care se opintea a motivă proiectul de lege recomandat de comisiunea acăstă asiā cum l'a adus regimulu, numai cu unele modificări stilistice. Perczel a disu adeca că in urmă relatiunilor estraordinarie a tierii, spiritul defensivei, care e tintitu a aperă drepturile sustătorie, si cele perdate a le recuperi, se desvăluă in töte partile si ingreunădă forte introducerea innoirilor oportune. Tisza din contra i dice că la noi, tendintă a aperă töte drepturile, nu s'a desvoltat intr'atât'a cum dice Perczel, că i-diet'a la — impecare cu Austria a dovedit, cătu de usioru pote abdice de drepturile vechi. Dupa mai multe excursiuni polemice dovedesc Tisza, că proiectul de lege ministerialu nu corespunde cu sistem'a reprezentativă. — Arăta apoi cătu de aferu va fi nimbulu poterii regimului de acuma, si ce influența va avé la alegerile parlamentare. Admonediu casă se bage bine de séma ce lucra; casă a facutu mai multe legi necorespondioare lipselor tierii, atât de pericolosă inse ca cea de facia, — neci un'a. Suprimarea ce va aduce cu sine legea acăstă, ne lovesce pre toti; noi inse, cari facem legea, vom fi indoitii lovit. Nu pote primi proiectul ministerialu.

Mai vorbesce G. Elekes, tienendu-se totu de ce a vorbitu in siedint'a trecuta, — si E. László ér contra primirii proiectului.

Ministrul internalor. Paulu Rajner, creatoriul reului, se ostenește a-si aperă fetul seu fatalu pentru töta tieră. Densulu e atât de orbitu de splendore poterii, incătu neci nu e suprinsu, candu aude, că guvernul tientesc

pentru că acolo au vorbitu tare frumosu si bine pentru noi.

Dintră incepere m'am fostu mirat, că de ce nu e Vladică in adunarea aceea, dura unu preutu mi-a spusu, că Prè Santi'a Sa siede in Viena si ascăpta acolă scisorile, ce i le vom trimite de aici, ca se pună si elu unu cuventu bunu la imperatulu si la sfetnicii lui pentru trăba autonomie; si de astă m'am bucurat. Si apoi cum se nu me bucuru, déca sciu, că Vladică nostru e omu mare si pote face multa la imperatia, si că vré se fia bine de noi; astă o tienu minte de candu ambla pe aici la visitaie, pentru că asiā si spunea.

Apoi se te mai miri de vorbele cele rele, ce incepă a le scôte pe aici o séma de ómeni despre dlu Eudocsie Hormuzachi, despre deputatul nostru? Asi-si in Cernăuti am auditu eu acum căte ceva si anumitul de ómeni moale, ca se se pote alege de deputati nisice nemti si nisice lesi. Ore nu ambla si pe aici vre unu némitu ori leahu se fia alesu? Ambla ori nu ambla, totu atât'a, dura astă o spunem verde si curat, că nu numai că ne vom tine aici vertosu de deputatul nostru, dura ómenii s'au statuitu a nu alege nicairi, neci intr'unu tie-nutu alti ómeni de deputati de cătu de legea nostra, pentru că am vedutu si la adunarea aceea din Cernăuti, cătu de bine graiesc domnii de legea nostra si cu cătă durere pentru tieră. De acum nu ne vor mai infriță scriitorii de prin cotone si unghiere, ba neci capitani de pe la

Unu invetiatoriu, nu sciu de unde, atât'a am auditu bine din gură dlu Hormuzachi, că e invetiatoriu, a spusu, cuinca dupa pravile besericesci Vladică, déca móre, celu ce urmă dupa densulu trebuie se fia alesu de noi crestini, éra se nu fia asiediatu in capulu nostru de nemti, cari si-lu alegu dupa placulu loru. Si eu am socotit, că acea orenduiela bisericescă e forte buna.

A mai gratuit si vornicul dela Crasna, Iliutin. Nu sciu de unde scie elu, că este mare primejdia pentru scările nostre, dura elu citea dintr'o scrisore si se vede, că sciă bine; elu a disu, că nemti vreun ca se n'puna invetiatori de jidani pentru copiii nostri in scările nostre, si că preotii nostri se nu intre intr'insel, ca se ni invetie copiii religia si rogiatiunile. Eu nu am mirat, că ce crestini se se alégu din bietii mei baieti Vasilica si Stanica, déca sta lucrulua. Dara de un'a ca astă se ne ferescă Ddieu!

Mai la urma sa'si suiu la mésa se vorbescă si unu boieriu cu barbuta mica si spunea, că ni trebue concordia. Astă a cuventu nulu intielegemul eu neci-decătu, si am avutu norocu de unu cuconasiu, că mi l'a talmacit, si vré se dica „intielegere buna“; acela boieriu dicea, că doresce se fia intielegere buna intre scaunul preotiescui si intre Vladica, si apoi intre Vladica si toti crestini de legea nostra din tieră. Atunci am gandit eu asiā la mine: ore se nu fia astă intielegere buna intre scaunul preotiescui si Vladica si apoi intre Vladica

si intre noi? Dómne apeta si feresce de unu lueru ca acel'a!

In urmă urmelor ne-a intrebatu dlu Hormuzachi, de primul se capetă autonoma bisericescă, adeca ca se ni punem la cale noi singuri, trebile noastre bisericesci, si noi am strigatu cu totii: primim.

Dupa aceea ne-a intrebatu, de vremu se se trimite la ministrii imperatului o scrisore in tréb'a acăstă, si noi am strigatu éra cu totii: primim.

Apoi ne-a intrebatu, de vremu se se trimite o scrisore in tréb'a acăstă la scaunul preotiescui din Cernăuti, si noi am strigatu éra cu totii: primim.

In sfarsit u ne-a intrebatu, de primul se se aléga unu comitetu de 45 de ómeni de legea nostra din töte starile pentru ca se aiba grige de tréb'a astă, si noi am strigatu éra cu totii: primim. Si noi am si alesu ómenii aceia, dura numele loru nu le tienu minte, atât'a sciu si am intielesu, că-su ómeni de omenia.

Pentru ca so nu socota cine-va, că am strigat: primim! — numai noi din partea tierii, spunu aeve, că au strigatu totu asiā si boierii si preotii si invetiatorii si toti căti au fostu acolă.

Din töte cuventarile, căte s'au cuventat,

dicea dlu capitanu Cochranoschi; de ace'a nu facea elu bine, déca ne indemnă si pe noi si pe alti ómeni de pe alte sate se nu ne ducem la Cernăuti; éra preotului nostru se-i dee Ddieu sanetate că ne-a invetiatu si ne invétia totu bine.

Si apoi ce blastemul se fia ore pe capulu nostru, că am auditu si dela ómeni din tienutul Storojinetiului, că si acelu domnul capitanu, care a fostu fostru in tienutul Humorului, indemnă si punea la cale, ca se nu mérga nime din ómeni la Cernăuti.

Dar nu numai atât'a, ci am mai auditu de la ómeni de pe tienutul Cernăuti si a Sadagurei, că loru li ar si spusu nisice seritorasi de cei de pe sate, că ei se nu mérga la Cernăuti la adunarea aceea din pricin'a, pentru că popii si boierii si-ar si datu mana, se pună era boieresculu de 12 dile pe tieră. Dara neci ómenii aceia neci eu n'am auditu se se grăsesca de un'a ca astă la adunarea aceea; ba dlu George Hormuzachi si inca si alti domni, ce au cuventat, au spusu azi-si verde, pe fatia, naintea comisariului imperatescu, că töte vorbele acele sunt mintiumi, cari le-au scosu intre ómeni dusmanii si neprietenii nostri, numai ca se ne spară, ca se nu mergem la Cernăuti.

Acum'a multiamuu lui Ddieu, că nu neam potrivita la töte vorbele cele rele si la mintiumile acele, că Dómne, mare mangaiare avem acum eu totii, că am fostu la adunarea aceea;

nata cu unu cuventu de buna venire din partea comitetului conchiamatoriu.

Dupa alegerea biroului se constituie adunarea functiunandu ca presedinta d. Georgiu de Hormusachi, ca vice-presedinte d. protosin-gelu Veniaminu Iliutia si d. Alesandru de Costinu, era ca notari d. spiritualu Grigoriu Vorobchieviciu, d. parochu Artemiu Berariu si dñii profesori Iónu Sbier'a si Iónu Litvinicu.

Obieptulu principale, despre care s'a tratatu, fu autonomă bisericei ortodoxe din Bucovină in afacerile sale bisericesc, scolarie si fundatiunale, pentru aceea mai nainte de tōte se facu reportu de d. Georgiu de Hormosachi despre pasii de pana acum in causă acēstă si despre starea lucrului in presentu, era dupre densulu facu asemene reportu in limb'a rutēna d. profesor Mihai Calinescu, spre a mediloci intelegera lucrului si crestinilor ce nu prē intielegere limb'a romanescă.

Deschidiendu-se desbaterea a supra propunerilor, facute de comitetul convocatoriu, vorbira unulu dupre altulu siepte oratori, si a-nume: d. parochu Artemiu Berariu despre finit'a autonomiei bisericesc si despre congresu, ea organu representativu spre esserereea autonomiei; d. profesor Iónu Sbier'a despre indreptatirea bisericei, de a posiede si a adminis-trā autonomu aveare sa propria, specialminte despe urdrea, destinatiunea si dreptulu de proprietate alu bisericei ortodoxe din Bucovină a supr'a fondului seu religionariu; d. primariu din Craiova Grigoriu Iliutia despre indreptatirea bisericei, de a avé scōle si institute proprie confesionala, precum si despre cumpenitatea caracterului confesiunalu alu scōleloru pentru poporului nostru; d. profesor Iónu Litvinicu despre indreptatirea comunitătilor bisericesc, de a-si alege pastorii si archipastorilu loru; d. parochu Georgiu Piotroschi despre vatemarea garantiloru, date de regimul c. r. la ocuparea Bucovinei si specialminte la primirea mosiilor episcopesci, monastiresc si bisericesc, sub administratiune comună; d. Nicolaiu cavaleriu de Vasilco despre necesitatea concordiei intre tōte starile poporului bisericesc spre a potē eluptă autonomia deplina a bisericei. Dorindu-se de a se desfasură cele vorbite si in limb'a rutēna pentru poporenii din comunei, unde se vorbesce, mai multu rusesce, d. consilierei consistorialu Iónu Zurcanu inplin acēstă dorintă. In fine d. Vasile Stefanescu, unu orasianu betranu din Sirite, respuse asia dicendu la tōte prin respirca consimtiumentului din partea adunatului poporu cu cele vorbite si propuse.

Despre tōte cuventarile oratorilor se pote dice, că erau demne de densii si de adunarea unui poporu mai cu séma de origine romana caci tōte erau direse cu o pricepere politica si de o caldura patriotică, carea facu se trasara inimile adunarii. Unii adeca versau lacrime de bucuria, altii intrerumpeau pre vorbitori cu respicarea consimtiumentului la cele dorite si a parerii de reu la cele suferite, era

mai cu séma prin intonari clōcotitorie de „se traiésa“, si totu poporul strigă cu o gura; „ajuta Domne la tōta lumea si nōa; lauda lui Domnului că am ajunsu aceste dile.“

Dupre finirea desbaterilor se primira cu unanimitate urmatorele resolutiuni:

Adunarea poporului dreptoredinciosu din Bucovină respica parerea sa de reu, că regimul constitutional de mai nainte, prin feluri de preteste au totu denegatu devenirea bisericei ortodoxe din tēra in posesiunea autonomiei depline, protestandu solemn in contr'a tuturor actelor, referitorie la afacerile bisericesc, scolarie si fundationale, ce s'a esecutatu pana acum si s'ar esecută in venitoriu fara de intelegera si voint'a autoritatii si a comunitatii bisericesc.

Se se faca o adresa la consiliul de ministri pentru convocarea cātu mai curenda a unui congresu bisericesc constitutivu, ale caruia decisiuni, pe calea desemnata de constitutiune (art. 15.) se se astérna spre sanctionare din partea coronei.

Se se invite Consistoriul, de a continua conlucrarea sa energica spre eluptarea deplinei autonomie bisericesc.

Dupre primirea resolutiunilor, se alése unu comitetu de 45 de insi, din preuti si mireni, care se aduca la indeplinire conclusele adunarii si se faca toti pasii necesari, spre a realisa dorintele poporului.

Cu acēst'a finindu-se obiectele puse la ordinea dilei, mai rostii presedintele adunarii d. Georgiu de Hormusachi cuventul de incheiarea unu cuventu, precum mai că nu audi anca bunulu nostru poporu si, dupre urarea M. S. imperatului cu „se traiésca“ declarandu la 3. ore de a médiadi adunarea poporului de incheiata, in cea mai buna ordine si numai cu felicitari cordiale din partea inteligiuntie si cu cantari de bucuria din partea agricultorilor si pecurilor, se dusera fie-care in calea sa.

Pro notitia: Căti-vă preuti ruteni uniti din Galicia, mai multi profesori si amplioati, totu ruteni din Galicia, inse aplicati in Bucovina, cari sunt si urdiorii si sustienatorii „Bose-dei rutene“ din Cernăuti, intre acestia si trii membri ai clerului nostru ortodoxu, adeca Prodanu, Dron si Andriiciucu, dupre ce eu o di mai nainte fecera suatu, ce se intreprinda facia cu adunarea poporului si anume in privint'a autonomiei bisericesc, a fondului religiōnariu si a patronatului parochialu, avura cu ragiul de a agita pe sub pareti si chiar in ambitul salonului adunarii in contr'a celor a ce se trau, smominu si atiandu pre tieranii cei ce vorbesc rusesce prin feluri de vorbe mintinuose. Dara tōte incorcarile loru nerusinate si reutaciōse remasera fara de ofeptu, din contra singuri tieranii si-bateau jocu de densii. De cei straini nu ni pare reu, caci ei nu avura ce caută la o adunare, ce nu-i privia pre densii. Cu atât'a mai multu inse trebue se compatimū pentru retacarea loru pre acei trii preuti bucovineni si mai cu séma pe betra-

nulu parinte Prodanu esarcu bisericei catedrala, pentru cuvintele ce le-auditu santi a sa chiar din gur'a poporenilor sei de mai nainte. Deci „Nu bagă lingur'a, unde nu-ti fierbe bl'a că „Ceea ce-si face omulu, neci draculu nu-i face.“ —

Aradu, in 17/29 iuniu.

Dle Redactore! Vinu a Vi reportă despre unele decisiuni de cea mai mare importanta, ce — precum tocmai intielegu din fontana secura, se luara joi'a trecuta in siedintă plenaria a Consistoriului nostru diecesanu.

Inca in prim'a siedintă constitutória, la propunerea lui Babesiu s'a enunciata in unanimitate, că — de competitint'a consistoriului plenariu se tenu afara de cele normate in statutu organicu:

a) tōte cestiuile dubia seu conflictile de competitint'a; b) tōte cestiuile de principiu. Aceum pe temeiul acestui decisu, totu la propunerea lui Babesiu, totu in unanimitate se decise: că, devenindu o parochia vacante in atare locu, unde mai esiste unulu seu mai multi parochi, implinirea aceleia si respective publicarea de concursu pentru implinirea ei se nu se taca, pana nu se va fi constatatul mai anteiu in plenul consistoriului necesitatea implierei, precum si aceea, că fi-va ea implinita print'unu administrator seu unu capelanu? Era asupra venitelor unei parochie vacante seu reduse se dispune asemenea in consistoriul plenariu, avendu privintia spre veduv'a si orfanii parochului reposatu si spre fondulu generale alu diecesei.

Prin acēst'a mēsura Consistoriul a) a pusu temei solidu pentru reducerea succesiua a parochielor si astfelui realizarea succesiua a principiului statutului org. despre numai o parochia langa fia-care biserica; b) a deschis unu isvoru securu de venitul fondului diecesanu atatul de necesariu pentru realizarea autonomiei nōstre; c) indirecte a decisu in principiu, cum ca sessionile parochiali nu sunt avere comunale, ci bisericesca natuinala; prin urmare că — cine s'ar atinge de aceea, ar avé a face cu intréga biserica si natiunea, era nu numai cu biēt'a comună, paresita de svatu si conducere. Mai altu obiectu de mare insemnatate ce, era si la propunerea lui Babesiu a desbatutu si decisu consistoriul nostru, este urmatorul:

A succesu, mai scire-ar Ddieu pre ce cale! — celor cāti-va pucini Serbi din Comunitatea Ecica, in cottulu Torontalului, a essoperă — la spatele Diecesei aradane de carea se tiene acēsta mare comuna romana, ca comitatul restalmacindu legea si unu decretu ministeriale, se amagiesca pre multimea romana, si incheia o invioéla cu acei serbi, dupa carea ei in privint'a despartirii avelei comune se se supuna tribunalului, pro diumetate serbescu, din Becicherecul mare. Acestu gresit pasu vatemandu pre d'o parte legea, pe d'alta dreptulu ierarchiei si interesulu nostru comunu, si fiindu calificat d'a crea unu precedinte de cele mai grele

si daunose urmarí pentru ierarchia nostra intréga: Consistoriul in unanimitate a decisu, a face o representatiune catra ministrul ung. reg. de culte si a cere, ca acelu actu de o invioéla fora lege competente se nu se aprōbe nici de cātu!

Legea ungurésca, cea de noi raultu combatuta, preserie, cumca in privint'a tuturor controverselor nōstre cu Serbia, déca incercarea de impacatiune amica ar remaine fora resultatu, se se delege „unu tribunalu ordenariu“ ca judecatoria competitint'e. Va se dica: pentru tōte unulu, era nu pentru fia-care casu cāte unulu. Ar fi tristu lucru, candu noi cu 50 de cause, din partea a 50 de comune, am avé se mergem si se ni aperāmu drepturile la 50 de judecătie! Ce mai bunu midiloci ar fi acesta d'a ne seraci si pacali!! — Ferescă-se comunale nōstre de atari curse rele!

A P E L U +)

catra Investitorii romani banadent
din dieces'a Aradului:

Voi ce stati in adormire,
Voi ce stati in nemiscare,
N'auditi prin somnul vostru
Acelu versus triumfatoriu,
Ce se naltia para la ceriuri,
Din a lumei desceptare
Ca o lunga salutare
Catr'ana falnicu viitoru?

D. BOLINT.

Epoca in care traimu, este epoca de lupte. Nici odata istoria n'a vediutu atate lupte si in cordari intre popora, spre a se naltia in cultura, unele mai pre sus de altele.

Numai noi investitorii romani mai stāmu pre locu, — lasii de noi, cari ne numim lumi-n'a poporului romanu! Noi singuri traimu in nelucrare si nepesare, tienemu că prosperarea merge de sine, tienemu că „Troparinu“ si „Condaculu“ e de-tulu pentru poporul nostru, pentru o națiune maltratata, pe carea nenumeratele fatalitati ale trecutului o impinsera inde-retrulu altoru natiuni.

Dar la obiectu. Anu bravulu colegu Gataiantiu din Banatu, lui iniciativ'a in publicitate prin „Albina“ a descepta pe colegii sei din nelucrare la activitate, a ni vorbi despre nece-sitatea unei adunantie generali de investitori.

Si ce cugetati, s'a miscatu vre unulu? nu! tacu tacerea pescelui, dormu dusi, bietii investitori!

Óre noi investitorii, cari avemu sacra misiune a radică pe omu preste nivelulu vietiei de tōte dilele, am juratu; pote, a nu ne descep-ta din adenea letargia?!

Déca este asia, atunci josu cu masca, se spunem a deverul, se nu insielam natiunea nostra care duce mare lipsa de cultura, si o spéra de la noi. Depuia fie-care siarlatanu chiamarea de carea dōra nu este demnu, si lase pre altii cari vor sci respunde spiritului de

*) Cele latte onor. Redactiuni rom. sunt rogate a reproduce acestu „Apel“ si in diariile loru.

AUTORULU.

cancelarie cu nimica nimicuita, neci cu preotii, neci cu boierescu, că scimu acum de unde esu mintiunile acestea, pentru ca se ne amagiesca pe noi. Nu ne vom mai potrivii neci la cinste neci la benturia, ba avemu se li aruncāmu pre ochi acelor a ce ne ar imbiā cu de acestea. Nu ne vom potrivii neci la juruintie neci la hatăruri, ce ni le ar face o séma de domni de prin cancelarii. Nu ne vom potrivii neci la vorbele dulci ale jidanolor, cari ni-ar fagadui, ori pote ni-ar dā si bani ca de alte dati. Acum vorba buna si curata, tōta tiér'a are se aléga de deputati numai domni si ómenii de legea nostra si ni-am datu cuventul, că déca s'ar incercă ci-heva, fia preotu, se ne indemne se tragem in alta parte, adeca pentru straini: atunci nu stāmu buni pentru aceea ce s'ar potē intemplă. Noi suntem acum satui de binele strainilor ca de hreanu ori ca draculu de tamāia. Acum vremu se cercāmu cum vom duce-o cu deputati numai de legea nostra. Si lauda Domnului! avemu, cum am vediutu in Cernăuti, domni cu carte si investiati de legea nostra de ajunsu. Am vediutu, că sciu vorbi bine si tragu pentru tiér'a; si cum s'ar potē se nu tragă pentru tiér'a, déca aici in tiér'a s'au nascutu si au crescutu, si sunt getu-begetu de némulu nostru. Ei nu poti si asiā ca nemii ori ca lesii, cari astazi sunt aici, era mane peste diece hotara. Eu sciu, că si Bogalschi, fostorul nostru de mai nainte, se batea tare se ajunga la deputatia, si acum unde? L'au dusu de aici cu batjocura nu sciu

in cotrō, in cātu nu mai audu de numele lui nimica, ba pote si tōta tiér'a nu scie de densulu, că unde o! Asiā am auditu de la ómeni din tienutulu Storojinetiului, totu candu am fostu la Cernăuti, că acum se bate acolo mereu la deputati capitaniul loru Tustovschi, adeca acelu polēeu, care s'a fostu incajaratu, totu de reulu deputatiei, cu scriitoriu svabu alu Vladicicii, care amblă, ca se-lu aléga ómenii de deputati in tienutulu Gurei Humorulului, adeca aici nu pre departe dela noi. Dara cum nu i s'a gacit u lui Tustovschi aici, asiā nu i so va gaci neci acolò, că ómenii s'au incumintu, acum ei vor alege numai domni de legea nostra. Acum n'are traceri in ochii ómenilor neci scriitoriu Vladicicii pentru că e nératu si nu-e de legea nostra. Acum neci pre densulu nu-lu vor alege in tienutulu Humorului, pentru că ómenii, ce au fostu la Cernăuti, n'au adus a casa vesta buna de densulu. Dice că vorbesce in fatia tare dulce, era pe sub mana tiene cu nemii si eu papista-sii cāti pote, si dice că scaunulu preotescu s'a rotogut la imperatulu si la Vladic'a, se nu-i mai primēsca suatulu lui, pentru că e si cu stricatiune pentru legea si peutru tiér'a nostra, si dice că Vladic'a ambla acum pe la domnii ministri din Vién'a se-i gasescu unu locu se se duca si se asiedie in tiér'a, de unde a venit aici la noi. Si Ddieu se-i ajute. Acum si scriitoriu singuru este in Vién'a, pe semne si elu singuru vede că nu mai are ce cantă aici in tiér'a nostra. Dara candu era elu in Cernăuti, déca

mergea ómenii la Vladic'a intr'o tréba ceva, apoi elu ii chiamă la densulu a casa, de li dā de mancatu si de beutu si-i omeniá cu cuvinte bune, dara apoi ce folosu, déca elu ast'a nu o facea din inima buna, ci cu cugetulu ca se se folosesc de la densii cāte cu ceva. Acum'a se lauda cāti-va Vameni si Frumosieni, că au fostu primiti de densulu tare bine, dara pote vor sci si ei vorb'a aceea, că nu tōta nuc'a are mediu bunu si sanetosu. Asta vorba so o tiene ei bine in minte.

Apoi am mai auditu, totu candu am fostu in Cernăuti, că in tienutulu Siretiului ambla se fia deputatul totu acel'a ce a fostu si mai nainte. Eu pe domnulu acel'a adeverutu că nu-lu sciu, dara de atât'a nu mi-a parut bine, că am auditu, că elu a disu in suatulu dietei de asta véra, ca se nu graiesca inca nime moldovenesc in dieta. Déca a disu elu asiā, si déca lu vor alege éra de deputatu, si déca va merge éra la dieta si déca va dice in suatulu ei totu asiā: apoi ce vor face bietii nostri de deputati din tienut, cari nu sciu nemtiesce neci grai neci scrié neci ceti? Vor casca gur'a si vor achitii cum au facutu in rondulu trecutu, dupa cum mi-a povestit unu domnul totu in Cernăuti. De aceea socotu eu, că ar face mai bine acelu tienutu, déca si-ar alege altu deputatu. Dara totu socotu, că n'ar face bine, déca ar alege unu omu fora de carte si investiatura, pentru că am vediutu, totu la adunarea aceea din Cernăuti, că aceia au vorbitu bine si cu intarire, cari au ostu ómeni investiati si cu carte. Acolo s'a fostu

scolatu se vorbescu si unu tergovetiu, si a si fostu incepantu a grai cam binisioru, cum mi-se parea, dara apoi ce folosu, că indata a si gatit, pentru că, pe semne, nu scia cum se graiesca. Elu singuru dicea, că a vediutu si a aud'tu, că au gratus bine si frumosu toti domnii de mai nainte, dara că elu nu pote grai asiā, pentru că n'are investiatura. Mie mi se pare, că cum se graia in adunarea aceea multu si cu chartia in mana, asiā trebuie se fia si in suatulu dietei, că adeca si acolò nu pote vorbi bine si de ajunsu celu ce n'are carte si investiatura. Ast'a o va sei mai bine de cātu mine, buna óra Croitoriu din Bosanci, care am auditu, ca a fostu si eln deputat in rondulu din urma din tienutulu Sucevei. Si de aceea socotu, pentru că se fia folosulu bunu si mare, că ar fi tare bine, déca si-ar alege in totu loculu numai domni si ómeni de legea nostra, cu carte si cu investiatura, si asiā se ni ajute Ddieu!

Acum nu mai am ce scrie, că am scrisu totu cātu am scrisu si am priceputu. Dara, Domne, multe asiū mai pricepe si asiū mai scii, déca ni-ar dā Ddieu dile si asiū mai potē fi la mai multe adunari, casii cum a fostu aceea din Cernăuti. Domne! mai mangaia-ne cu multe adunari de acelea.

26 iuniu 1870.

Unu tienutu din tienutulu Campulu-lungu.

astadi, cari nu vor ingropă talentulu capetatu cum fece trendavulu din st'a Evangelia.

Spiritulu de astadi cere, ca invetiatorii romani se se coaduno in „Reuniuni“ (cum demonstră anu activulu colegu Gataianu), căci singuru numai prin comunicarea ideilor vom radică scaderile ce ne coplesc in scăola si instructiune, vom derima astediamintele cele ruginite, punendu in loculu loru altele mai foșitorie.

Se imităma pre colegii din dieces'a Caransebesului, cari cunoscendu mai bine importanța causei, se constituira dejă in anul trecutu in o „Reuniune diecesana.“ Onore loru!

Numai noi din Banatu, cari ne afămu in dieces'a Aradului, se ne portămu atât de ne-pesatori in una causa asiă de însemnata? (mic'a exceptiune ce face tractulu Lipovii, care asemenea 'si are „reuniunea;“ ni aduce a minte pe Alessandri: Unde-e unulu, nu e potere!)

Nu este bine, colegilor, acăta nepesara! Ea nu ni face onore.

Aci e timpulu se dămu la parte lenza, se ne scuturămu de tōte interesele particularie, si de ni mai iubim natuinea, din ale careia sudori traimus, atunci se lucrămu pe intrecute din tōte poterile, care cu cătu pōte, pentru inflorirea ei.

Se voimu odata, si vom potē formă una „Reuniune a invetiatorilor banatiensi de relege gr. or. rom. din dieces'a Aradului.“

Se nu ne lasămu a cădă in pecatul, ci fara amenare se ne punem in contilegere fratișca pentru caușa acăta importanta, se defigemt timpulu si loculu candu si unde se lucrămu pentru unu moetingu invetatorescu. Contilegerea va face ca lucrulu nostru se mărga usioru si rapede, se ajungem a lumină natuinea, căci numai de la o posteritate *luminata* potem speră binecuvantare.

Ajute-ne Ddieu si nōa!

Chesintiu 13 Iuniu 1870.

E. Andreeșcu mp.
invent. rom.

Varietati.

= Delegatiunea societatei academice romane din București prin o chartia a secretariului seu generale A. Treb. Laurianu conchiamă pre toti membrii pentru 1. Aug. v. „la o sesiune cătu mai completa spre a potē delibera a supr'a mai multor cestui de cea mai mare importantia ce cadu in sfer'a ei de lucrare.“ Marturisim, că organizațiunea pripita, ce si-a datu acăta supraemtate literaria a nostra acum trei ani la prim'a sa intrunire, in multe privintie nu ne-a multiumit si din anu in anu am acceptat reorganizarea ei, o reorganizare carea s'o puna in stare d'a se misică mai usioru si d'a lucră mai multu, foră ca se depindă de la bunavointia său capriciului cutarui ministru său chiar si a cutarui membru alu seu, si foră ca se fia espusa pericolului a deveni prēd'a cutarei clice.

(A fostu candu a fostu,) de s'a votat in clubulu natuiale si inca in cea mai deplina contilegere, unu votu de neincredere ministrului ungur. de interne, pentru procedură urmata in caușa Tofalenilor. Votulu de neincredere avea se-lu propuna si se-lu motivedia deputatulu natuiale E. Cuucu, dar fiind că tomai pe atunci altu dnu deputatulu natuiale, săma de martiru, eră amenintiatu de catra guvern in libertatea sa personale, clubulu natuiale se invoice — éras in unanimitate, ca la alegerea timpului, dlu propunatoriu se ie in consideratiune interesulu membrului persecutat. A fostu că Cuucu a repausat, si propunerea de neincredere — nu s'a mai facut; nici că si-a mai adus cineva aminte despre decisulu clubului, macar că tōta lumea scăd de elu. Acum se vorbesce, că cutare membru, ori numai semi-membru alu clubului natuiale ar fi numitul de domnul mare, si gurile rele indata si respanziera, că meritulu ar fi — impedecarea votului de blamu! Cine va trăi, va vedé; si cine va voi, va crede.

NECROLOGU.

Ioane Tamasielu, asesoru consistorialu si parocu gr. or. in comun'a Vraniu (comit. Carasiu, cerculu Sasca), dupa unu morbu indelungat a repausat in Domnulu in 8/20 Iuniu, in

estate de 50 de ani, gelitul de multu amat'a lui sotia, de fiu, de toti consangenii si cunoscetii, de tōta comun'a si de totu giurulu. Densulu eră unu ingritoriu neobositu de interesulu si prosperitatca comunei si si natuinei, splică consangenilor sei si tuturor celor mai buni starea materiala, folosulu moralu, independentia ce va senti natuinea, de si va dă pruncii la scăola si dupa finirea scăolelor comunale, ii va tramite la norme si apoi de aci pre la gimnasiu, scăole reali său alte institute mai nalte, si astfelui calificandu-i ii va face radimi, operatorii drepturilor si intereselor noastre. Fatigale, nu-i romaneau neremunerate, căci cuvintele prindeau radecini, astau ecou in animele omenilor si multi se bucura in timpulu de fatia cari, au urmatu consiliului lui. Merita se-lu gelescă tota natuinea; căci prin perderea lui, ea a unui nationalist adevăratu, a unui sprinctoriu de tōte scopurile filantropice, va avé se semăneșa o rana nevindecabila intr'acăsta parte a corporului nostru nationalu. Deci se-i dicem cu totii din inima doioșa: *Fie-i tieren'a usiōra si memori'a eterna!*

Concursu

La fundațiunea Annei Alexandroviciu din Lugosiu, pentu ajutoriulu studintilor seraci, se află de datu unu stipendiu annualu de 100 fl. v. a. incependu de la 1 Octobre 1870 sub următoarele condițiuni, basate pre punetulu 6. alu testamentului fundatōrei.

1. Fiesce care concerinte se dovedeșca că este studinte, seracu romanu de rel gr. or., locitoru de Lugosiu.

2. Dintre estranei numai aceiai potu concure cari pre langa calitatile recerute in punctul 1. afără de loculu tocuitiei, vor dovedi rudenie cu repausat'a fundatōrei.

3. Recurentii au se alaturede la recursu testimoniu scolasticu despre class'a cea finita, testimoniu cuviniosu de paupertate si testimoniu de la celu mai deaprope physicu comitatensu despre starea sanatatei. —

4. Terminulu de concursu durăda pana inclusive 31. Augustu 1870. cal. nou. pana candu tōte recursele au se fie predate la presidele de rondu alu acestei epitropie dlu Alessandru Athanasieviciu protofiscalu a comitatului Carasiu in Lugosiu. (1-3)

Concursu.

In opidulu Soborsinu comit. Aradu, protopopiatulu Totvaradiei, — se poftesc unu capelanu langa veteranulu parochu D. Iosifu Popoviciu, cu venitul annualu de 1. jugeru de pamantul aratoriu, biru si stolē de la 60 de casa, in 16. Iuliu a. c.

Doritorii sunt avisati a-si tramite recursele loru. — instruite dupa prescrisele „Statutului organicu“ si adresate catra Sinodulu parochiale, — pana la terminulu desifru la Dlu protopresiteru in Totvaradia.

Soborsinu in 12. Iuniu, 1870.

Dupa contilegere cu Dlu protopresiteru loculu:

(1-3) Comitetulu parochialu.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii din comun'a Baia, comitatulu Aradului si protopresiteratulu Totvaradiei, cu care sunt impreunate următoarele emoluminte: 12 jugere de pamantu, diumatate aratoriu, diumatate fēratie; — venitulu stolariu si birulu annualu — căte o mesura de cucerudiu sfematu de casa, de la 120 de numere de case.

Doritorii de a ocupă parochia acăta, sunt avisati a-si tramite recusele dlu protopresiteru in Totvaradia pana in 14/26 Iuliu, a. c.

Baia in 14 Iuniu 1870.

Dupa contilegere cu Dlu protopresiteru:

(1-3) Comitetulu parochialu.

Concursu.

Pentru ocuparea postului invetatorescu din comun'a gr. or. Fiscutu (comitatulu Temișului) protopresiteratulu Lipovii.

Emolumintele sunt: 176 fl. 32 cr. v. a. 60 meti de grâu, 4 orgii de lemne, 4 orgii de paie, cortelul liberu, cu gradina de 800 de jure \square si 4 jugere de pamant de aratura.

Doritorii de a ocupă amintitul postu invetatorescu, — provediendu-si Recurserile cu documintele prescrise: precum Estratalu de Botz, Atestate despre sciintiile castigate inainte de intrarea in Pedagogia, Testimoniu despse absolvirea cursului preparandialu, Atestatulu de calificatiune prescrisute — sunt avisati a le trimite subscrismului comitetu parochiale pana in 7 Iuliu s. v.

Fiscutu 5. Juniu 1870.

(3-3) Comitetulu parochialu.
Cu scirea mea: Ioane Tieranu Protop. Lipovii.

Concursu

Pentru vacanta parochia din Cuvesdiu protopresiteratulu Lipovii, comitatulu Temișiu. Emolumintele sunt: una sesiune de pamantu, biru annualu dela 127 de case, si stol'e obveniente.

Doritorii de a dobandi acăta parochia instruindu recursele cu estrasul de botezu, atestatul de absolvirea cursului teologicu, si atestatul de depunerea esamenului de calificatiune, se le trimitia comitetului parochiale pana in 7 juniu a. c.

Cuvesdiu 6. Juniu 1870.

(3-3) Comitetulu parochialu.
Cu scirea mea: Ioane Tieranu mp. Protop. Lipovii.

Concursu.

In comun'a bisericășea gr. or. din opidulu Ciab'a, comitatulu Bichisului, protopresiteratulu Chisineului, langa paroculu Nicolau Vasarhanu se recere unu capelanu, pe langa diu-metate din tōte venitele preotiesci.

Pentru acestu postu, se scrie concursu pana la 30 Iuniu a. c. cu acea adaugere; că doritorii de a-lu ocupă, recursele provideute cu estrasul de botezu, testimoniu de absolvirea teologiei si de calificatiune, pana la terminulu atinsu au a-le tramite Domnului protopresiteru alu Chisineului, carele in contilegere cu comitetului parochiale din Ciab'a va efectua alegerea amesuratul prescrierilor statutului organicu.

Din siedint'a consistoriala tienuta in Aradu 14 maiu 1870.

Iosifu Goldisiu mp.
(3-3) notariu consistoriale.

Concursu.

Pentru ocuparea urmatōrielor posturi vacante de profesori la scăolele gimnasiale, reale si comerciale romane gr. or. din Brasiovu, se scrie prin acăta din partea subscrisei Eforii concursu:

1. pentru unu profesor de limb'a si literatură elină si latină la Gimnasiu. Cu acestu postu este impreunatul salariulu annualu de 800 fl. v. a. cu prospectu de inaintare la 900 fl. v. a. si la pensionare cu salariulu intregu dupa unu serviciu de 30 de ani; său in casu candu ar intra mai curundu nepotintă concernintei spre portarea servitiului, adeca: dupa 10. 15 20 sau 25 de ani, cu catimea amesurata salariului seu.

De la candidatii pentru acestu postu se cere, se documentează că sunt romani de naștere si gr. orientali de confesiune, că au absolvit facultatea filosofica, si a nume filologă classica in decursu de 3 ani la un'a din Universitatile interne său esterne si că au avut pana acum portare morală si politică nepe-nata.

2. Pentru unu profesor de limb'a si literatură francesă la scăola comercială si reală,

precum si la Gimnasiu si Class'a IV. de fete, cu salariu annualu de 800 fl. v. a. si cu cele latice prospecte amintite sub 1.

De la candidatii acestei profesuri se cere asemenea se fie romani de relegea gr. orientale, se aiba (pe langa absolvitoriu de facultatea filosofica) si calificatiunea necesaria in limb'a si literatură francesă, precum si testimoniu de portare morală si politică.

3. Pentru profesura de Geografia si Istoria la scăola reală si comercială, cu care e impreunatul salariulu annualu de 800 fl. v. a. si avantajele mentionate sub 1.

De la candidatii pentru acestu postu se cere pe langa conditiunile de sub 1 si 2, si o deosebită cunoștință de Geografia si Istoria comercială prin unu absolvitoriu său de la Universitatea său de la o academia comercială publică.

Fie care din candidatii alesi pentru unul din posturile enumerate, va functiona anul primu ca profesor provisoriu, si numai după acăta si după ce va depune cu succesu buñu esaminul prescris in §. 122 p. q. alu statutului organicu bisericesc din 1868, va trece in categoria profesorilor ordinari, socotindu-i-se inse si anul provisoriu la pensionare.

4. Totu cu acăta ocazie se scrie concursu pentru ocuparea postului de pedelu său ingritoriu la scăolele centrale romane gr. orientale din Brasiovu, cu care e impreunata plat'a anuala de 200 fl. v. a. cortelul liber si lemne de arsu.

De la unu pedelu se cere se fie omu in tota privință integră, fară patimi, cunoștorii celu putin de cetire si scriere, cu familia ne-numerată si fară profesie. — Pedelul engajat va încheia contractul separat cu eforia.

Petitorii la numitele posturi au se asternă petițiunile loru insociate de atestatele necesarie, celu multu pana la 15/27 Augustu a. c. la subseris a Eforia.

Brasiovu, in 10/22 Iuniu 1870.

Eforia scăolelor centrale romane gr. orientale.

(2-3) Damianu Dateo, mp.

presedinte.

Concursu.

Nemicindu-se concursulu publicat in multu pretiuitulu diuariu „Albina“ din cauza că numai una concurență a recursu si nici acelă conformu punctelor concursului; se deschide altu concursu pentru statiunea invetatorășea din opidulu Semlacu (cottulu Aradu) protopresiteratulu Aradului, pana in 20 iuliu 1870. st. v.

Salariulu annualu 200 fl. v. a. 5 jugere de pamant aratoriu — 6 stangeni de lemne — cortelul liber cu platiul scăolei — paie pentru incaldira scăolei.

Doritorii de a ocupă acestu postu, vor avea a produce:

1. Testimoniu despre depunerea esamenului rigorosu, de la Vener. Consis. Aradu.

2. Testimoniu despre absolvirea altor 3 - 4 clase gimnasiale.

3. Atestatul de portarea morală si politică pana in timpul acesta.

4. Atestatul că n'au fostu din postulu său de pana acum'a, lipsitul său potatu, si

5. Estrasul de botezu.

Concursurile inzestrăte in originalu cu aceste documente, sunt avisati concurenții a le trimitte onorab. D. protopopului Aradu.

Semlacu 9/21 Iuniu 1870.

Dupa contilegere si invoie cu Dlu protopresiteru.

(2-3) Comitetulu parochialu.

Cursurile la burs'a de Viena.

(Dupa înscrisarea telegrafică din 1 iuliu.)

Imprum. de statu convertat cu 50% 60.20 Imprum. naționalu 68.90 Actiunile de creditu 265.50; — sortiurile din 1860: 96.— sortiurile din 1864: 116.— ; Obligatiunile desarcinarii de pamant, cele ung. 79.70; balanțe 79.— ; transilv. 78.— bucovin. 73.75 argintul 117.75; galbenii 5.74 napoleoni 9.59.